

Den omtalade Anders hamsson har inte varit
känd här. Socknen ligger väl på för lång av-
stånd för att man skulle höra talas om denna
undergörsare. Lite innan det sista världsk-
riget bröt ut d. o. s. på 30-talet fanns det en gubbe
kallad Hamnedagubben. Denne lät däremot
mycket tala om sig här. Det gör väl ingenting
om jag berättar något om denne man fast
det är ju inte svar på frågan. Jag vet inte allt
om honom men jag minns hur folk här på
orten reste till Hamneda. De, som förtjänade
mest, var bilstationerna här på orten. Dessa ville
 gärna tala om huru många, som blev bättre av
den "kur", som manur ordinerade. Ibland kränglade
bilarna när de skulle fram till hans stuga.
Många pojkar ville pröva hans läkkonst. De
förklarade att de inte kunde hålla vatten.
Den gamle badar dem att gå ut för att försöka

men då kunde de inte. Då måste han
bota denna åkomma. I närheten av hans
hem satt en bäck. Vattnet i denna var botemedel
för varjehanda kämpor. Stela kroppar skulle
tvättas med detta vatten. Sömliga skulle
smörja sig med grädde efter avtvättning.
Några hände sig kanske uppriktade efter
badet för vatten är ju alltid bra, och
grädden mjukade upp huden, så det var
ju en kur, som just inte kunde skada.
Sedan den första hänförelsen bedarrat,
upphörde efter hand resorna till Flumeda.
Hälskrifet kom och undersöktes blev för gammal
bilarna behövdes för andra ändamål
Så var det slut med den fröjden.